

## Lakialoite 52

**Mikko Elo /sd ym.:** Lakialoite laiksi kiinteistöverolain 3 §:n 1 momentin 1 kohdan kumoamisesta

*Eduskunnalle*

Vuoden 1993 alusta Suomessa otettiin käyttöön yhtenäinen kiinteistövero, jolla korvattiin kiinteistöjen harkintaverotus, asuntotulon verotus sekä katu- ja manttaalimaksu. Alkuperäisenä tavoitteena oli mahdollisimman laaja veropohja, johon piti kuulua myös metsät ja maatalousmaa. Tähän tulokseen päätyi aikanaan lakiuudistusta valmistellut komitea. Ahon hallituksen esityksestä ja säädetystä laista metsät ja maatalousmaa jäivät kuitenkin veropohjan ulkopuolelle.

Nykyisen kiinteistöveron veropohja laajentui aikaisempiin veroihin verrattuna kattaen lähes kaikki ne kiinteistöt, joilla on varallisuusarvoa. Yleinen kiinteistöveroprosentti vaihtelee kuntien päätösten mukaan 0,20—0,80 prosentin välillä. Pääasiassa vakituiseen asumiseen käytettävistä rakennuksista vero on vähintään 0,10 ja enintään 0,40 prosenttia. Muuhun kuin vakituiseen asumiseen käytettävien rakennusten veroprosentti voi olla 0,50 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vakituisten asuinrakennusten.

Kiinteistöt soveltuvat hyvin kunnallisen verotuksen kohteeksi, koska veropohja on selkeä, eikä kiinteistöjen verottaminen aiheuta merkittävää kuntien välistä kilpailua. Kiinteistöveron tuotto on lisäksi helpottanut eräiden kuntien taloudellista asemaa lamasta ja säästöpäätöksistä huolimatta. Sen sijaan useat metsävaltaiset kunnat eivät ole hyötäneet kiinteistöverosta. Näiden kuntien asema on heikentynyt myös pääomaverouudistuksen jälkeen, kun metsien verotuksessa siirryttiin pinta-alaverotuksesta puun myynnin

verottamiseen. Luonnollisten henkilöiden puun myynnistä saama tulo on pääomatuloa, josta verot menevät yksinomaan valtiolle. Yhteisöjen puun myynnistä saama tulo vaikuttaa yhteisöveron määrään, jonka saajina ovat valtio, kunnat ja seurakunnat. Veropohjan laajentaminen yleisellä kiinteistöveroprosentilla koskemaan myös maa- ja metsätalousmaata lisäisi kuntien yhteenlaskettuja verotuloja vuodessa noin 250 miljoonaa markkaa. Verotulojen kasvusta hyötyisivät erityisesti Pohjois- ja Itä-Suomen metsävaltaiset kunnat.

Koska kaikki kiinteistönomistajat hyötyvät kunnan järjestämisistä palveluista ja infrastruktuurista, niiden jaottelu käyttötarkoituksen mukaan verollisiin ja verottomiin ei ole perusteltua. Lisäksi metsänomistajien rajaaminen kiinteistöveron ulkopuolelle sillä perusteella, että he maksavat metsän myynnin yhteydessä pääomatuloveroa, ei ole kestävä, koska myös muut kiinteistöjen omistajat maksavat vuokratuloistaan ja myydystä kiinteistöstä pääomatuloveroa.

Veropohjan laajentaminen maa- ja metsätalousmaahan ei kohdistu pelkästään maanviljelijöihin, koska maanviljelijät omistivat viime vuonna koko metsäpinta-alasta vain 39 prosenttia, kun palkansaajat, eläkeläiset ja yrittäjät omistivat 61 prosenttia.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:*

**Laki****kiinteistöverolain 3 §:n 1 momentin 1 kohdan kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

|                                                                                                           |                                                          |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------|
| 1 §                                                                                                       | 2 §                                                      |
| Täten kumotaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 3 §:n 1 momentin 1 kohta. | Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 199__. |

Helsingissä 4 päivänä lokakuuta 1996

**Mikko Elo /sd**  
**Sinikka Hurskainen /sd**

**Matti Saarinen /sd**  
**Pentti Tiusanen /vas**

**Tarja Filatov /sd**  
**Jorma Kukkonen /sd**